

[Stein.]

Den højtærede Finansminister har motiveret Genfremsettelsen af Lovforslaget med en Henvisning til, at Skattekommissionen ikke har afsluttet sit Arbejde. Ja, det er jo et særdeles anvendeligt Paaskud i en Række Tilfælde at henvise til Skattekommissionens uafsluttede Arbejde for saaledes at faa Bemyndigelse til at fortsætte med en Lovgivning om Udskrivning af Skatter, der har været af rent midlertidig Karakter, og hvis Formaal i Virkeligheden er passé.

Det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, affærdigede med nogle almindelige Bemærkninger de Indvendinger, der fremsættes imod denne Lovgivning. I Virkeligheden er Merindkomstbeskatningen vel den mest uretfærdige Beskatningsform, man overhovedet kan bringe i Anvendelse; det er ganske urimeligt og ganske fornuftstridigt at lægge Vægten paa det enkelte Aars tilfældige Overskud eller Indtjening i Stedet for at lægge Vægten paa det, som har langt større Værdi, og som ogsaa er det egentlige Beskatningsobjekt: den konstante Indtægt, den konstante store Indtægt. En Beskatning af denne Art rammer i Virkeligheden ganske tilfældigt og ganske uretfærdigt. Det er jo ikke saaledes, som man skulde tro, og som mange forestiller sig, at den just rammer den ekstraordinært store Indtægt; den rammer i lige saa mange, maaske i mange flere Tilfælde den i Sammenligningsaarene ekstraordinært lave Indtægt. Den tager slet ikke Hensyn til, at der er Virksomhedsomraader, hvor Konjunkturerne skifter, saaledes at man i en Række Aar, færre eller flere, 3 eller 4 Aar, befinder sig paa en Bølgetop, for i en lige saa lang eller længere Aarrække at komme ned i Bølgedalen, og hvor de gode Aars Indtjening skal virke udjævnende over hele Perioden. Kommer man Forholdene en lille Smule nærmere, kan man ikke undgaa at se en Række Tilfælde, hvor en Skattelovgivning af denne Art rammer ganske uretfærdigt og ganske urimeligt. F. Eks. er der Selskaber, som, hvad enten de har været rekonstrueret eller har befundet sig under vanskelige Forhold og efterhaanden har arbejdet sig frem igen, pludselig faar et tilfredsstillende Aar, og saa skal de ekstrabeskattes af den Grund.

Jeg kan ikke erkende, at der er nogen

som helst Begrundelse for at give den Skatte- lov, der her foreligger, en Fornyelse. Det er jo ejendommeligt, at Regeringen Gang paa Gang paakalder det private Erhvervslivs Medvirken til at imødegaa Tidens Vanskeligheder — de Vanskeligheder, som Regeringen selv i Kraft af sin økonomiske Politik ikke er i Stand til at overvinde, og vel ogsaa for en stor Del er Aarsag i —, og at den saa samtidig søger at berøve Erhvervslivet netop de Midler, som kunde tjene til Produktionens Udbygning og derved til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden.

Jeg skal blot som Konklusion af disse Betragtninger sige den ganske enkelte Ting, at Det konservative Folkeparti ikke vil kunne medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Martin Sørensen (Peterslund): Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Forslaget til en velvillig Behandling og til endelig Vedtagelse i det høje Ting. Forslaget er Udtryk for, at Tiden, vi lever i, endnu er unormal. Der kræves betydelige Tilskud til forskellige Formaal, væsentlig paa Grund af de vanskelige Erhvervsforhold og derunder navnlig Landbrugskrisen. Da mit Parti har stemt for samtlige Udgiftslove, og da de her omhandlede Indtægter gennem Loven om Merindkomstskat og Tillægsskat er nødvendige for Statskassen for at skaffe Balance, vil vi som nævnt medvirke til Gennemførelsen deraf.

Jeg deler ikke den Betragtning, at den her foreslaaede Maade at fremskaffe Indtægter paa til Statskassen i en vanskelig Tid skulde være særlig betænkelig. Jeg er naturligvis klar over, at naar man skal vælge mellem de to Maader at udskrive Skat paa, Merindkomstskat og Tillægsskat, maa man være mest Tilhænger af Tillægsskatten. Selvfølgelig var det at foretrække, at Forholdene her i Landet var saaledes, at de normale Indkomst- og Formueskatter kunde strække til til Dækning af Statens Behov, men naar det nu ikke er Tilfældet, vil jeg foretrække, at man tager de forøgede Skatteindtægter, der er nødvendige, som Tillægsskat og Merindkomstskat i Stedet for at gaa til en yderligere Forhøjelse af Indkomstskatten, for slet ikke at tale om en Forhøjelse af de indirekte Skatter.